

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Icoana Maicii Domnului de la Trifești în mijlocul credincioșilor din Poienița

Fiind cunoscută ca aducătoare de ploaie, credincioșii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul „Sfintei de la Trifești”, care, după procesiuni și rugăciuni în biserici și țarine, a adus apa atât de necesară oamenilor, animalelor și roadelor pământului.

Moment de bucurie duhovnicească pentru comunitatea din parohia Poienița. Icoana Maicii Domnului de la Trifești, cunoscută ca fiind făcătoare de minuni, a poposit astăzi pentru câteva clipe de rugăciune în parohia noastră.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei și prin purtarea de grijă a preotului Laurențiu Segneanu, sfânta icoană a fost adusă în pelerinaj de la parohia Trifești, Protopopiatul Roman, unde este păstrată cu evlavie de mai bine de 200 de ani.

Biserica din Trifești a fost sfințită în anul 1798, așa cum se poate vedea inscripționat pe piatra de deasupra ușii de la intrarea în biserică.

Sfânta Icoană Făcătoare de Minuni de la Trifești o întruchiează pe **Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus**. Aceasta are o istorie aparte, ce se transmite din generație în generație. Potrivit acesteia, la începutul secolului trecut, un cioban din zonă, aflat cu oile pe malul Moldovei, a văzut plutind pe râu o icoană și a scos-o din apă, agățându-o cu un cârlig din fier. Istoria spune că lemnul icoanei a sângerat în locul în care fusese străpunsă de cârlig. Speriat, ciobanul s-a rugat pentru iertare în fața icoanei și a dus-o inițial acasă. Noaptea, el a visat-o pe Maica Domnului, care i-a spus să ducă icoana găsită la biserica din Trifești, fiindcă acolo e locul ei. De-a lungul timpului, s-au făcut nu mai puțin de opt încercări de a muta icoana în alte mănăstiri sau biserici mai importante din țară. De fiecare dată însă, aceasta s-a întors în mod miraculos, peste noapte, în

biserica din Trifești. Această icoană a Maicii Domnului are în primul rând darul de a aduce ploaia în vremuri de secetă. Apoi, ea și-a demonstrat puterea dovedindu-i pe hoții nedescoperiți. Sunt consemnate zeci de cazuri în care hoții s-au predat de bunăvoie poliției după ce persoanele pe care le prădaseră s-au rugat în fața icoanei din Trifești.

Icoana mai este numită de credincioși: „Sfânta” sau „Sfânta de la Trifești”.

În celebra sa **inventariere a icoanelor făcătoare de minuni** din România, **Episcopul Melchisedec Ștefănescu** o așază la loc de cinste în lista celor cinci-sprezece „**Maici care plâng**”, singurele icoane recunoscute oficial de Biserică, drept „făcătoare de minuni”. Dintre acestea, Maica Trifeștiului e singura care nu se află azi în mari mănăstiri voievodale, rămânând, mai departe, într-o biserică de sat, mult prea puțin cunoscută. Credința și iubirea oamenilor au ținut-o aici.

În fiecare an, pe 14 septembrie, în ziua de hram a bisericii, locuitorii din zona

obișnuiesc să meargă în pelerinaj la icoana făcătoare de minuni.

„*Puterea credinței ajută fiecăruia și tuturor, de aceea noi facem la fiecare sârbătoare slujbe care să întărească speranța și credința. O astfel de ceremonie va fi și cea dedicată Sfintei Cruci, sârbătoare din 14 septembrie, când facem un pelerinaj de peste opt kilometri pe la cele cinci troițe din sat, ceremonial dedicat credinței și smereniei*”, spune preotul paroh Laurențiu Segneanu.

Mulți creștini din eparhia Romanului și Bacăului, și nu numai, merg cu multă evlavie în pelerinaj la „Sfânta”, fie la biserica din Trifești, fie la bisericile unde Sfânta Icoană se află în procesiune. Fiind cunoscută ca **aducătoare de ploaie**, credincioșii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul „Sfintei de la Trifești”, care, după procesiuni și rugăciuni în biserici și țarine, a adus apa atât de necesară oamenilor, animalelor și roadelor pământului.

„Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!”

Povestea icoanelor făcătoare de minuni ale Maicii Domnului din Ținutul Neamțului

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Giurgeni

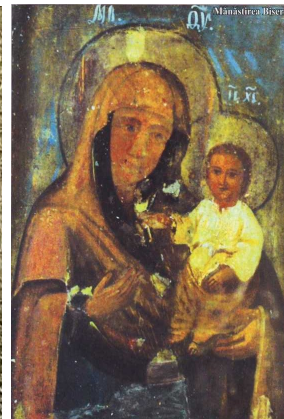
Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Horaița

Icoana Maicii Domnului de la Trifești

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Neamț

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Bisericani

Prin însăși natura lor, toate icoanele sunt binefăcătoare și dătătoare de ajutor creștinilor închinători. Unele icoane au dat însă, de-a lungul timpului, semne miraculoase ale puterii lor, vindecând boli care păreau de nevindecat, aducând ploii în vremuri de cumplită secetă, sau curmând nenorociri ce amenințau să nu se mai sfârșească.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, episcopul și cărturarul Melchisedec Ștefănescu a întocmit o lista cuprinzând cele mai valoroase icoane făcătoare de minuni aflate pe teritoriul țării noastre. Dintre acestea, unele sunt adăpostite și cinșite în sfințele locașuri din județul Neamț.

Icoana Maicii Domnului cu trei mâini

Cea mai veche și mai de preț icoană din România este păstrată la Mănăstirea Neamț. Este vorba de icoana Maicii Domnului cu trei mâini - *Tricheirosa*, sau *Lidiana*, ultimul supranume fiind-i dat după țara ei de origine. Istoria spune că icoana, înfățișându-o pe Născătoarea de Dumnezeu ținându-și Pruncul în brațe, iar pe spate avându-l pictat pe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, a fost făcută în anul 665, în Lida, ca reproducere a unei alte icoane din anul 35 după Hristos. Se mai spune că, prin anii 700, Sfântul Ioan Damaschin, a căzut pradă unei intrigi, iar califul Damascului, Ualid, i-a tăiat mâna dreaptă. „Atunci Sfântul, fiind mâna sa tăiată, a căzut înaintea acestei icoane a Maicii Domnului, cerând să-l vindece, și Maica Domnului, într-adevăr a vindecat

mâna Sfântului, care s-a alipit în chip minunat la locul ei”, spun cronicile vremii. În amintirea minunii, Ioan Damaschin a pus să se așeze în josul icoanei o mână din argint, iar de atunci, aceasta a purtat denumirea de Maica Domnului cu trei mâini. În anul 1401, icoana a fost dăruită de către împăratul bizantin Manuel Paleologu domnitorului moldav Alexandru cel Bun, iar în anul 1415 a fost mutată în Mănăstirea Neamțului. Icoana lăcrimează de fiecare dată, în preajma unor mari tulburări sau nenorociri abătute asupra omenirii.

Icoana de la Giurgeni

În anul 1724, la câțiva kilometri de târgul Romanului, boierul Giurgiu a întemeiat o așezare care avea să-i poarte numele și a înălțat, în același timp, o mănăstire de maici. Mănăstirea de la Giurgeni adăpostește o icoană de o valoare inestimabilă, pictată și dăruită acesteia în ziua de 6 august 1831, care o înfățișează pe Maica Domnului având trei ochi și două guri. Icoana s-a dovedit a fi făcătoare de minuni încă de la început, vindecând în primul rând bolile trupești, multe din ele considerate a fi fără leac.

Sfânta Fecioară vindecă tuberculoșii de la Bisericani

Pe la mijlocul veacului al XV-lea, un călugăr pe nume Iosif, care dusese ani lungi de pustnicie în sfințele locuri de la Ierusalim, s-a întors pe meleagurile natale din ținutul Neamțului și a ridicat un schit în dealul Bisericanilor. După o năvală a turcilor, în 1449, schitul a fost ars până în temelii, iar Iosif și-a adunat cei nouă călugări discipoli și a vrut să plece la Muntele Athos, cunoscut drept „Grădină a Maicii Domnului”. Legenda spune că, la prima răspântie, cei zece monahi au fost opriți de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, care a coborât plină de lumină și care le-a spus: „Rămâneți pe loc,

căci și aici este Grădina Mea”. Apoi au găsit în scorbura unui stejar, o icoană a Maicii Domnului. Pe acel loc au înălțat o bisericuță din lemn, iar după câțiva ani, prin ajutorul voievodului Ștefan cel Mare și al urmașului său Ștefăniță Vodă, a fost zidită mănăstirea de la Bisericani. Icoana Maicii Domnului, găsită în scorbura, are darul de a curma suferințele celor care au boli ale plămânilor.

Maica Domnului de la Horaița, izbăvitoarea de secetă

Mănăstirea Horaița este atestată documentar din luna iulie a anului 1428, printr-un hrisov emis de cancelaria domnitorului Alexandru cel Bun. Patru sute de ani mai târziu, în 1824, sfântul locaș a fost înzestrat cu o icoană a Maicii Domnului, pictată și mai apoi îmbrăcată în argint de câțiva artiști pelerini veniți din Ardeal. De-a lungul vremii, icoana Maicii Domnului de la Horaița a fost dusă în procesiuni prin zonele afectate de lipsa apei și, de fiecare dată, a înfăptuit minunea aducerii imediate și miraculoase a ploii. Din această cauză, ea a fost denumită „izbăvitoarea de secetă”, fiind considerată, ca valoare religioasă, a doua icoană aducătoare de ploaie din țară, după cea de la Trifești.

„Sfânta de la Trifești”

Această icoană, cu o istorie aparte, o întru-chipează pe Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus și are în primul rând darul de a aduce ploaia în vremuri de secetă. Apoi, ea și-a demonstrat puterea dovedindu-i pe hoții nedescoperiți.

Alte două icoane făcătoare de minuni din Neamț o reprezintă pe **Sfânta Ana cu Prunca în brațe**. Acestea sunt adăpostite la Mănăstirea Bistrița, respectiv la Mănăstirea Almaș.

(Sursa: *crestinortodox.ro*)